Nr. 66. **Wtorek 21. Marca 1871.** **Rok 61.**

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apost. Mość raczył najwyższem pismem odręcznem z 12go marca b. r. udzielić prezydentowi c. k. wyższego sądu krajowego w Krakowie dr. Wiktorowi Kopff z powodu przeniesienia go w stan dobrze zasłużonego spoczynku, w uznaniu jego wieloletnich, wiernych i znakomitych usług godność tajnego radcy z uwolnieniem od taksy.

Najwyższem postanowieniem z dnia 12. b. m. raczył Jego c. i k. Apost. Mość zatwierdzić wybór:

Jana Czaczkowskiego, c. k. sędziego powiatowego na prezesa, a Alfreda Lincbauera, c. k. sędziego powiatowego na zastępcę prezesa rady powiatowej w Bohorodczanach;

Grzegorza Głuchowskiego, właściciela dóbr na prezesa, a ks. Kornela Mandyczewskiego, gr. kat. proboszcza i dziekana na zastępcę prezesa rady powiatowej w Nadwórnie;

Franciszka Łukasiewicza, c. k. sędziego powiatowego na prezesa rady powiatowej w Brzeżanach;

Józefa Męcińskiego, właściciela dóbr na zastępcę rady powiatowej w Tarnowie.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

W Lwowie dnia 19. marca 1871.

Jego Excel. minister skarbu mianował Franciszka Steiner, inspektora skarbowego, dyrektora urzędu w Czerniowcach i sekretarza skarbu w Czerniowcach Franciszka Wickenhauser radcami skarbowymi dyrekcyi skarbowej tamże.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów

42 i 43 posiedzenia z r. 1870 i 1—6 posiedzenia Rady szkolnej krajowej z r. 1871.

I. Rada mianuje nauczycieli dla szkół ludowych: Jana Lewandowskiego w Staszkowicach, Alex. Szabla w Bieniawie, Leona Pawlika w Peczeniżynie, Józefa Siedmiograja dyr. nauczycielem w Mościskach, Emila Kulczyckiego, Apolinarego Staszewskiego i Władysława Krzyżanowskiego nauczycielami w Mościskach, Michała Tusa w Magierowie, Józefa Zaborskiego w Twierdzy, Grzegorza Markiewicza w Tuligłowach, Konstantego Wojciechowskiego w Lipniku, Marcina Szajewskiego w Draganówce, Adama Kusianowicza w Czarnym-Dunajcu, Józefa Kobosowicza w Rzędzinie, Sebastjana Stępienia dyrektorem szkoły głównej w Sokalu, Alex. Ablewicza nauczycielem w Wieliczce.

II. Rada mianuje c. k. inspektora szkół średnich Andrzeja Oskarda dyrektorem gimnazyum Franciszka Józefa we Lwowie; — Emila Paszkiewicza, Wojciecha Biesiadzkiego, Michała Markiewicza, Edwarda Hamerskiego i Edwarda Hückla rzeczywistymi nauczycielami dla tegoż gimnazyum; dalej mianuje Rada Michała Urischa rzeczywistym nauczycielem dla gimnazyum w Przemyślu, ks. Andrzeja Mazurka katechetą dla gimnazyum Franciszka Józefa we Lwowie, ks. Tomasza Dąbrowskiego katechetą dla gimnazyum w Stanisławowie, Marcina Drzymuchowskiego nauczycielem dla gimnazyum w Nowym Sączu.

III. Rada mianuje zastępców nauczycieli: Franciszka Nowickiego dla gimnazyum w Bochni, Pawła Dobrzańskiego dla gimnazyum w Tarnowie, Romualda Bobina dla gimnazyum w Przemyślu, Oskara Fabiana dla wyższej szkoły realnej we Lwowie, Wojciecha Sołtysa i Zygmunta Ciepanowskiego dla gimnazyum w Rzeszowie.

IV. Rada mianuje dyrektorów dla utworzyć się mających seminaryów nauczycielskich: Andrzeja Józefczyka dla seminaryum męskiego w Krakowie, Wincentego Jabłońskiego dla seminaryum żeńskiego w Krakowie, Andrzeja Nizioła dla seminaryum męskiego w Rzeszowie, Antoniego Dziopińskiego w Nowym Sączu, ks. Teofila Łękawskiego dla seminaryum żeńskiego w Przemyślu, Seweryna Dniestrzańskiego dla seminaryum męskiego w Tarnopolu, Juliusza Turczyńskiego dla seminaryum męskiego w Stanisławowie, Zygmunta Sawczyńskiego dla seminaryum męskiego we Lwowie, Antoniego Łuczkiewicza dla seminaryum żeńskiego we Lwowie.

V. Rada mianuje nauczycieli wyższych dla rzeczonych seminaryów:

Wojciecha Wojnarskiego i Ludwika Zgórka dla sem. męskiego w Krakowie, Wojciecha Michnę i Józefa Jawurka w Nowym Sączu, Franciszka Eberharda i Jana Zimermana w Rzeszowie, Adama Kuliczkowskiego i Szczepana Kuryłowicza dla seminaryum męskiego we Lwowie, Felicyę Wasilewską i Władysława Tynieckiego dla sem. żeńskiego we Lwowie, Karola Niementowskiego i Anatola Lewickiego dla seminarym męskiego w Tarnopolu, Bolesława Baranowskiego i Piotra Dutkiewicza w Stanisławowie, dra. Wł. Seredyńskiego i dra. Juliana Zgorzałowicza dla seminaryum żeńskiego w Krakowie, Tytusa Słoniewskiego i Józefa Twaroga dla seminaryum żeńskiego w Przemyślu.

VI. Rada mianuje nauczycieli niższych dla tychże zakładów:

Pawła Wandasiewicza i Franciszka Adamczyka dla seminaryum męskiego w Krakowie, Walentego Kowalówkę i Józefa Chmielewskiego w Nowym Sączu, Franciszka Gottwalda i Konstantego Sterkowskiego w Rzeszowie, Jana Mańkowskiego i Teofila Fedorowicza dla seminaryum męskiego we Lwowie, Józefa Schmettanera i Jana Buczaja w Tarnopolu, Piotra Langa i Franciszka Szafrana w Stanisławowie, Antoninę Machaczyńskę i Ludwikę Gerlinger dla seminaryum żeńskiego w Krakowie, Julję Lewicką i Stefanię Weksler dla seminaryum żeńskiego we Lwowie, Kazimirę Wolszczakiewicz i Gertrudę Cisłę w Przemyślu.

Rada mianuje oraz odpowiednią ilość pomocników i pomocnic pojedynczych przedmiotów.

VII. Rada zatwierdza stale w zawodzie nauczycielskim, nauczycieli szkół ludowych Stanisława Vogla i Jędrzeja Schmutza, i nauczyciela gimnazyalnego Wincentego Jabłońskiego.

VIII. Rada usuwa z posady nauczycieli ludowych Augusta Leska i Franciszka Wisłockiego.

IX. Rada wyraża ks. Kulczyckiemu proboszczowi w Pantalowicach i

nauczycielowi tamtejszemu Jakubowi Ciśle za zasługi położone około dobra szkół ludowych swe uznanie.

X Rada udziela gminom: Zaleszczyki, Chrzanów i Bieniawa na utrzymanie szkoły subwencye z funduszu szkolnego.

XI. Rada zatwierdza statut szkoły przemysłowej w Krakowie.

XII. Rada uchwala przyjąć książkę dra. Antoniego Jerzykowskiego p. t.: „Zadania do tłumaczenia z języka polskiego na łaciński“ w poczet książek przeznaczonych dla użytku szkół średnich.

XIII. Rada uchwala znieść panujący dotąd w Krakowskiej i Tarnowskiej dyecezyi zwyczaj odbywania popisów kursowych z uczniami gimnazyalnymi z nauki religii przed wydelegowanym na ten cel komisarzem biskupim, i wezwać w tej mierze konsystorze, by w ciągu kursu przez swych komisarzy czuwały nad udzielaniem i postępami w nauce religii.

XIV. Rada przyjmuje książkę (rękopis) Wojciecha Wojnarskiego p. t.: „Początki języka niemieckiego“ w poczet książek szkolnych dla szkół ludowych, a drugą książkę (rękopis) p. t.: „Wskazówki dla nauczycieli języka niemieckiego“ w poczet książek pomocniczych do użytku dla nauczycieli ludowych i seminaryów nauczycielskich. Obie te książki postanawia Rada dać do druku Wiedeńskiemu nakładowi książek szkolnych.

XV. Na mocy §§. 31. i 36. ces. rozporządzenia z d. 1. grudnia 1870 czyni Rada stosowne przedstawienie do p. ministra względem zamianowania inspektorów okręgowych dla szkół ludowych i względem ich płacy. (C. d n)

Lwów, dnia 21. marca.

„Prager Abendblatt“ zawiera następujący artykuł: „Jeżeli cześć oddawana nowoczesnej idei narodowości w formie, w jakiej ona dzisiaj w Europie objawia się, słusznie nazywaną bywa chorobą czasu, to śmiało twierdzić można, że chorobliwy jej charakter nigdzie nie jest tak wyraźnym jak w Austryi. Co we Włoszech i w Niemczech pod wpływem zdrowej zasady politycznej podziwianem bywa jako wielkie zjawisko, to staje się w Austryi pod wpływem całkiem przeciwnej zasady politycznej karykaturą. We Włoszech i w Niemczech idea narodowości była tylko środkiem do celu, polegającym na zespoleniu w jedną, wielką całość państwową zizolowanych, a tem samem słabych żywiołów. W Austryi dzieje się całkiem przeciwnie. Tutaj idea narodowości grozi rozbiciem organizmu, w którego skład wchodzą kraje połączone od wieków w jedną całość i zespolone ze sobą wspólnością najważniejszych interesów. Jeżeli mieszkańcy Neapolu, Romanii i innych części Włoch pragnęli zlać się w jedną i silną całość, jeżeli Niemcy z Meklemburga, Nassau, Oldenburga i innych krajów dążyli do utworzenia jednych i potężnych Niemiec, to fakt ten jest tak samo zrozumiały, jak ów zacięty opór Alzatczyków przeciw aneksyi ich ojczyzny do Niemiec, jak opór Włochów z kantonu tessyńskiego przeciw zlaniu się z królestwem włoskiem.

Jeżeli niektóre dzienniki czeskie i ich bezmyślni wielbiciele marzą o przyszłem państwie panslawistycznem, które nie znajduje uprawnienia ani w jedności narodowej, ani w stosunkach terytoryalnych, ani uwielbianiu idei narodowościowej, to nie możemy tego tak samo pojąć, jak nie jesteśmy w stanie wytłumaczyć sobie, co może być powodem demonstracyjnego obchodu obcych zwycięztw, dla których lud nie żywi najmniejszej sympatyi. Czyż rozumni Czesi mogą życzyć sobie by Czechy pochłonęła Rosya; czyż niemiecka ludność w Czechach pragnie tak gorąco połączyć się z Prusam? Uderzcie się w piersi i wyznajcie szczerze, panowie ruso- i prusofile, czy rzeczywiście jest takiem wasze życzenie. Nieposzlakowana lojalność czeskiej i niemieckiej ludności w Czechach i zdrowy rozsądek przemawiają przeciw podobnym przypuszczeniom. Jakiż węzeł wspólny łączyć może inteligentną, rzutną i politycznie dojrzałą narodowość czeską z Rosyą, która powstała z tatarsko-mongolskich żywiołów, a która w oświacie tak daleko pozostała w tyle i obok siebie żadnej odrębnej narodowości ścierpić nie może? Jaką rolę odgrywaliby Niemcy austryaccy, którzy tutaj przez swą oświatę i zamożność pierwsze zajmują stanowisko, w Niemczech zostających pod pruską karnością? Jeżeli pod wrzekomo niemieckiemi ministrami od Szmerlinga aż do hr. Potockiego „zniemczenie“ Czech tak wielkie uczyniło postępy, że żaden inny naród europejski nie może wykazać tak stosownie potężnego rozwoju narodowego jak Czechy; jeżeli z drugiej strony przewaga słowiańskiego żywiołu w Austryi w tem się objawia, że niemiecki język nawet pośród dumnych Węgrów uzyskał powszechne prawo obywatelstwa, że dwór stolica i najwyższy zarząd państwa są zupełnie niemieckiemi, że nie ma szkoły w Austryi, w której by nie uczono tegoż języka, to może Niemcy Czesi raz przecież przekonają się, że owa, Austrya, przygnębiona tylu klęskami jest przecież prawdziwą i nie-

zbędną twierdzą dla wszystkich jej narodowości i że tylko umiarkowanie i poszanowanie wspólnych praw usunie wszystkie trudności i ocali państwo od klęsk, jakie mu zadały zewnętrzne niepowodzenia, narodowe i polityczne namiętności, finansowe przesilenie i przesadne dążenia stronnictw. A skoro zwycięży rozwaga i zdrowy sąd, prawdziwa i szczera zgoda między ludami stanie się czynem dokonanym.

Wiedeń. Dnia 18. marca odbyło się dwudzieste trzecie posiedzenie izby deputowanych Rady państwa.

Na ławie ministrów zasiadł J. Ex. dr. Schaeffle.

Izba przystąpiła do wyboru komisyi dla wniosku o podwyższeniu kongruy. Wybrani zostali deputowani: kanonik Ginzl, Colombani, hr. Badeni, Sawczyński, Czedik, Stremayr, Glaser, Weber, baron Eichhof, Holter, Demmel, Rechbauer, dr. Fr. Gross, dr. Russ, dr. Herbst

Nastąpiła potem dalsza dyskusya nad ustawą o kolei żelaznej ze Lwowa do Stryja. Po odrzuceniu wszystkich poprawek do art. VI. przyjęto ustawę bez zmiany. Przyjęto również ustawę o uwolnieniu od stęplów i opłat układów prowadzonych w celu dalszego wykupna i uregulowania ciężarów gruntowych w Galicyi. Nowe projekta do ustaw odesłała izba do komisyi właściwych. Dla projektu nowego uregulowania wag i miar wybraną zostanie nowa komisya na przyszłem posiedzeniu.

Berlin. O dalszem trwaniu okupacyi części francuskiego kraju pisze organ ministeryalny Provinz. Corresp. co następuje:

„Stopniowe opuszczanie ziemi francuzkiej ze strony niemieckich wojsk ustanowione zostało w preliminaryach pokojowych w ten sposób, że bezpośrednio po zatwierdzeniu preliminaryów opuszczą niemieckie wojska wnętrze miasta Paryża i forty położone po lewym brzegu Sekwany a następnie o ile możności w jak najkrótszym czasie i inne obsadzone departamenta aż do lewego brzegu Sekwany, podczas kiedy francuskie wojska, z wyjątkiem 40,000, które tworzyć, będą załogę paryską, cofną się za Loarę. Opuszczenie terytoryów na prawym brzegu Sekwany ze strony wojsk niemieckich nastąpi stopniowo po zatwierdzeniu ostatecznego (w Brukseli zawrzeć się mającego) układu pokojowego i po zapłaceniu pierwszego pół miliarda (130 milionów talarów kontrybucyi. Po zapłaceniu dwóch miliardów okupacya niemiecka obejmować ma jedynie jeszcze departamenta Szampanji i francuzkiej Lotaryngji i Belfort, jako zakład pozostałych trzech miliardów i nie będzie wynosić więcej niż 50,000 ludzi. Obecnie zatem obsadzenie Francji rozciągać się będzie aż do Sekwany a nasze dowództwo wojska wydało obszerne rozporządzenia, ażeby nowe ustawienie niemieckich armji od niższej Sekwany aż w okolicę Dijon uskutecznić. Tymczasowo tylko wojska landwery i artylerya oblężnicza powrócą do ojczyzny, natomiast wszystkie inne wojska pozostaną aż do dalszego w Francyi, ażeby wykonanie układu pokojowego módz zabezpieczyć z wszelkim naciskiem.

Stósunki w Francyi nakazują pod tym względem na teraz wszelką ostrożność, ponieważ nie da się przewidzieć, o ile obecny rząd i obecne zgromadzenie narodowe będą mogły roztropne swe postanowienia wszędzie przeprowadzić. Stronnictwo rewolucyjne w Paryżu zatrzymało aż do ostatnich czasów tak w obec Niemców, jak i w obec rządu francuskiego postawę, która przypuszczać pozwala możebność nagłego usunięcia obecnego rządu i tem bardziej nakazuje utrzymać wszelkie rękojmie, jakie nam daje znaczna armia okupacyjna w Francyi. Francuski rząd nie uważał za stósowne przy usposobieniu panującem w Paryżu już teraz przenieść siedlisko zgromadzenia narodowego do stolicy; przeciwnie postanowiono tylko na wniosek Thiersa przenieść zgromadzenie narodowe do Wersalu, ażeby się tam znajdowało w bezpośredniej bliskości siedliska rządu, nie wystawiając go jednakże na wpływy rewolucyjnego wzburzenia w Paryżu. Należy oczekiwać, o ile się rządowi uda utwierdzić swoję powagę w stolicy a tem samem zabezpieczyć bezprzeszkodne rozwiązanie rozpoczętej przez niego polityki pokojowej w każdej chwili. Im bardziej rząd francuski się utwierdzać w panowaniu swem będzie, tem rychlej niemiecki rząd będzie mógł zmniejszyć armię okupacyjną."

Półurzędowe korespondencye donoszą jeszcze: „Sposób, w jaki w Paryżu obchodzą się z pozostałymi tam Niemcami, zwraca na siebie uwagę w Berlinie i w głównej kwaterze niemieckiego cesarza. Ze strony kompetentnej nie tajono rządowi paryskiemu, że jeżeli nie zapobieży tym nadużyciom, Niemcy przymuszeni będą użyć represaliów w częściach Francyi przez nich jeszcze obsadzonych."

Paryż. „Siécle" pisze: „Dnie zgromadzenia narodowego są policzone. Szef władzy wykonawczej ma przedłożyć izbie projekt do ustawy wyborczej, a jeżeli ten uchwalonym zostanie, rozwiąże rząd izbę. Wybory do zgromadzenia narodowego odbywały się wśród nadzwyczajnych wypadków, zadaniem zgromadzenia narodowego było zawrzeć pokój i załatwić najnaglejsze sprawy odnoszące się do wojny i zawarcia pokoju; a gdy izba te swoje czynności już ukończy i odsądziła uroczyście od tronu dynastyę, która była powodem naszych nieszczęść, dopełniła tem samem już swego zadania. Widocznem jest, iż deputowani nasi przynieśli do izby te namiętności, które jakiś czas wstrząsały Francyą i zakłócały wybory. Wyszedłszy z atmosfery ogniowej, pełni żółci i nienawiści, nie są oni zdolni do spełnienia misyi reorganizacyi kraju, co powinno być ich głównem zadaniem Aby zapewnić byt rzeczypospolitej, potrzebujemy izby, któraby była mniej namiętną. To nasze zdanie podziela szef władzy wykonawczej i wszyscy ci, którym dobro ojczyzny leży na sercu.

Florencya. Na posiedzeniu drugiej izby włoskiej złożył minister finansów Sella następujące oświadczenie: Wskutek rozmaitych przeszkód nie było ministerstwo w stanie przedłożyć izbie dokładne sprawozdanie ze stanu skarbu państwowego, z uzupełnionego budżetu za r. 1871 i z preliminowanego budżetu za r. 1872. Ministerstwo uczyni to później, a izba będzie mogła wziąć te przedłożenia pod obradę dopiero w lipcu już w Rzymie. Do tego czasu trzeba zadość uczynić naglącym potrzebom finansowym. Wprawdzie otrzymał minister pełnomocnictwo do emisyi renty, aby tym sposobem otrzymać 176 milionów lirów; jednakowoż ten środek pokrywania wydatków, obciąża bardzo skarb państwa, a ze względu na obecny stan giełd europejskich nie doradza minister użycia tego środka. Jest on za tem, aby pokryć wydatki emisyą not bankowych i podwyższeniem pośrednich podatków.

Kronika.

(Nieszczęsne wypadki.) W Zawoji w powiecie Myślenickim spadła w lesie dnia 6 b. m. podcięta jodła na tamtejszego włościanina Michała Capka, i tak go przygniotła, że w krótce potem umarł. W powiecie drohobyckim włościanin Fedor Pawłow z Dobrohostowy, wracając w ostatnich dniach lutego z Drohobycza, nie wrócił do domu i dotąd niewiadomo, co się z nim stało. W Rzepniku suchym wpadła dn. 9 bm przypadkiem do studni 4letnia córeczka włościanina Wojciecha Niemca i utonęła. Pod Sądową Wisznią utonęła w rzece Wiszni dn. 1 b. m. Marya Tyndyk.

(Czynności żandarmeryi w r. 1870.) Zestawienie działalności c. k. żandarmeryi w r. 1870 wykazuje rzeczywiście ogromne rezultary. W r. 1870 aresztowała c. k. żandarmerya 50.482 złoczyńców i wydała ich sądom prócz tego eskortowała 33.028 aresztantów. Dwaj żandarmi padli przy tem ofiarą swej gorliwości, a 27 raniono przy pełnieniu służby.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu lutym 1871:

	Miejsce targu:									
	Przemyśl		Tarnów		Kęty		Biała		Oświęcim	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	61	5	33	—	—	5	8	4	97
„ żyta	2	82	3	30	4	27	3	69	3	52
„ jęczmienia	2	6	2	83	2	75	2	65	2	70
„ owsa	1	62	2	20	1	91	1	95	2	2
„ grochu	3	20	5	75	—	—	6	—	4	50
„ hreczki	—		—	—	—	—	—	—	—	—
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—		—	—	—
„ ziemniaków	1	30	1	30	—	—	1	25	1	17
Cetnar siana	1	20	1	65	2	—	1	45	2	—
Sąg drzewa twardego	11	7	12	53	8	32	10	—	7	50
„ „ miękkiego	8	—	9	—	5	40	7	50	5	30
Funt mięsa wołowego	—	21	—	—	—	—	—	24	—	22
Miara wina	—	60	—	—		—	—	—	—	80
„ piwa	—	—	—	—	—		—	—	—	22
Wyrobnik z wiktem	—	20	—	—	—	—	—	—	—	35
„ bez wiktu	—	40	—	—	—	—	—	—	—	50

R. Lwów, 20. marca. (Sprawozdanie tygodniowe Gazety Lwowskiej). W ostatnim tygodniu mieliśmy dnie chłodne. Termometer spadł do 2ch stopni poniżej zera, w skutek czego polepszył się stan dróg krajowych, a tem samem ułatwiony został dowóz znaczniejszych zapasów zboża na targi. Ceny frachtu były normalne.

Ruch w handlu towarowym był normalny. W ostatnich dniach przywieziono do Lwowa około 500 skrzyń manufaktur i towarów modnych z Wiednia, Berna i Lipska. Znaczną część z tego wysłano do księstw naddunajskich i do Rosyi. Handel z Rosyą, który od czasu otwarcia kolei do Brodów znacznie się podniósł, zrobi jeszcze większy postęp, skoro tylko otwartą zostanie komunikacya kolejowa z Kijowem. Dowiadujemy się, ze źródła wiarygodnego, że budowa kolei na przestrzeni pomiędzy Brodami a Radziwiłłowem ukończoną zostanie jeszcze w bieżącym roku. Jestto wiadomość prawdopodobna, choćby tylko z tego względu, iż na tej przestrzeni teren nie stawia wielkich przeszkód budowie kolei. — Handel spirytusem nie był bardzo ożywiony w ostatnim tygodniu. Ceny nie podniosły się a wywóz był bardzo mierny. — Rząd austryacki zakupił wielką ilość rosyjskiego tytoniu, który teraz bywa do Galicyi transportowany. Dowiadujemy się, że w tym miesiącu przez Husiatyn nadejdzie transport wynoszący około 6000 cetnarów tytoniu rosyjskiego.— Na rachunek pruskich kupców zakupiono w ostatnim tygodniu znaczniejsze zapasy grochu. W Brodach zakupiono 3000 korcy a w Tarnopolu 1000 korcy. — Młyn parowy w Brodach posyła obecnie na zachód znaczne transporta mąki, które miesięcznie 5—6000 cetnarów wynoszą. Dobry gatunek i niska cena wróży mące tej wielki popyt. — Do Tarnopola i Brodów nadeszły małe transporta lnu rosyjskiego. Kupcy z Morawy i Czech zakupili około 300 cetnarów tego lnu. — Handel pierzem mięszanem ożywił się bardzo w ostatnim tygodniu w skutek znaczniejszych transportów z Rosyi, które odeszły do Saksonii. Za towar ten średniego gatunku płacono 40—50 złr. od cetnara. Razem przywieziono z Rosyi w ostatnim tygodniu około 300 cetnarów pierza. — Dowóz cukru wynosił w ostatnim tygodniu około 1200 cetnarów. Ceny cukru spadły, w skutek czego handel nie mógł się ożywić. Za cetnar cukru rafinowanego płacono 32 33 złr. — Popyt na jaja był bardzo wielki. Przez Kraków do Prus wywieziono w ostatnim tygodniu z Galicyi 700 cetnarów jaj. — Na masło i spodium popyt był bardzo słaby.

Ruch w handlu zbożowym był bardzo ożywiony, chociaż na targach zagranicznych ceny chwiały się ciągle. Na targach galicyjskich ajenci pruscy ciągle jeszcze zakupują zboże. W handlu zbożowym stał się obecnie galicyjski bank krajowy bardzo ważnym czynnikiem. W ostatnich 14tu dniach bank ten wysłał około 20 000 cetnarów zboża do Pragi, Hamburga, Wrocławia i Berlina. Zbudowany przez bank krajowy magazyn na kolei Karola Ludwika głównie przyczynił się do tak pomyślnego rezultatu tego przedsiębiorstwa. — Chcąc dać pogląd na dzisiejszy stan handlu zbożowego w Galicyi, skonstatować musimy, że w Tarnopolu na składzie znajduje się 60.000 cetnarów zboża, w Podwołoczyskach i Husiatynie 80.000 cetnarów zboża z Rosyi, a w Brodach nad granicą około 80.000 cetnarów zboża, które ma być do Prus transportowane. Ponieważ wszystkie te zapasy zakupione już zostały na rachunek handlowych domów zagranicznych, więc spodziewać się należy, że niebawem popyt na zboże znacznie się znowu zwiększy. — Brak wagonów na kolejach naszych, jest jeszcze zawsze dotkliwą zaporą w handlu, gdyż zagraniczne koleje żelazne nie zwracają wczas wagonów obładowanych zbożem. Z tego powodu zarządziła kolej Karola Ludwika, by zboże przeznaczone dla galicyjskich młynów, transportowane było wagonami osobowemi trzeciej klasy. Już od ośmiu dni zarządzenie to weszło w życie.

Na targach zamiejscowych ceny były następujące Bochnia: pszenica 190 ℔. 10 złr. 50 c.; żyto 180 ℔. 7 złr.; jęczmień 157 ℔. 5 złr. 50 c.; owies 110 ℔. 3 złr. 90 c. Ceny były stałe, ruch słaby. Tarnów: pszenica 190 ℔. 10 złr. 40 c; żyto 180 ℔. 6 złr. 75 c.; jęczmień 155 ℔. 5 złr. 25 c.; owies 110 ℔. 3 złr. 75 c. Z powodu słabego dowozu, ruch nie mógł się ożywić. Dębica: pszenica 190 ℔. 10 złr.; żyto 180 ℔. 6 złr. 50 c.; jęczmień 157 ℔. 5 złr.; owies 110 ℔. 3 złr. 80 c. Popyt na pszenicę był słaby. Żyto trzymało się w cenie. Na owies był dość znaczny popyt. Rzeszów: pszenica 190 ℔. 10 złr. 50 c.; żyto 180 ℔. 7 złr. 30 c.; jęczmień 155 ℔. 5 złr. 50 c.; owies 110 ℔. 3 złr. 80 c.; koniczyna 180 ℔. 59 złr.; wyka 180 ℔. 6 złr. 50 c. Na pszenicę i żyto był znaczny popyt. Jarosław: pszenica 190 ℔. 10 złr. 20 c. do 10 złr. 80 c.; żyto 180 ℔. 6 złr. — 6 złr. 60 c.; jęczmień 140 ℔. 4 złr. 20 c. — 4 złr. 60 c.; owies 110 ℔. 3 złr. 10 c.— 3 złr. 50 c. Znaczne zapasy pszenicy i żyta kupowali kupcy z Niemiec. Brody: pszenica 190 ℔. 9 złr — 9 złr. 50 c.; żyto 180 ℔. 4 złr. 80 c. — 5 złr. 20 c.; jęczmień 156 ℔. 3 złr. 40 c. — 3 złr. 80 c.; owies 110 ℔. 2 złr. 50 c. — 2 złr. 80 c.; jęczmień 200 ℔. 6 złr. – 6 złr. 50 c.; hreczka 156 ℔. 4 złr. 20 c. — 4 złr. 40 c. Wielki był popyt na pszenicę, żyto, groch i hreczkę. Tarnopol: pszenica 190 ℔. 8 złr. 80 c. — 9 złr. 20 c.; żyto 180 ℔. 4 złr. 90 c.– 5 złr. 20 c.; jęczmień 157 ℔. 3 złr.; owies 110 ℔. 2 złr. 70 c.

Bydła rzeźnego i opasowego przywieziono w ostatnim tygodniu koleją lwowsko-czerniowiecką 850 sztuk,

i odwieziono je zaraz dalej do Oświęcimia. Z tutejszego targu odstawiono na kolej 120 wołów.

Ostatnia poczta.

Wiedeń, 20. marca. W Baden pod Wiedniem osoby prywatne urządziły obchód zwycięztwa. Dość znaczny tłum ludzi rozpędził obchód. Tłum demonstrujący uderzył na hotel, zburzył postawiony tam posąg Germanii i następnie rozszedł się niezaczepiany.

Peszt, 19. marca. Na posiedzeniu izby niższej toczyły się rozprawy nad wnioskiem Uraniego, aby wyrazić naganę, że rząd przy zawieraniu pokoju wersalskiego nie wywierał uprawnionego wpływu na korzyść Francyi. Rząd broni polityki neutralnej Andrassego; nie Rosya przeszkodziła monarchii wziąść udział w wojnie, nie obawa przed nią, nie słabość były powodem neutralności, lecz interes monarchii. Życzenie Rosyi, aby nie podwyższać stanu pokojowego monarchii, zostało odrzucone. Monarchia prowadzi wojnę jedynie o byt swój i swoje interesa, i wtedy rozwinęłaby nieprzeczuwaną dziś potęgę.

Paryż 18. marca. Dzisiaj rano rozlepiono proklamacyę Thiersa, który odwołuje się do patryotyzmu ludności i zapowiada użycie środków surowych dla przywrócenia potrzebnego porządku.

Paryż 18. marca po południu. Rząd wysłał zeszłej nocy oddziały wojska dla zajęcia stanowisk na Montmartre. Udało się im bez starcia oddalić większą część dział. Żandarmerya aresztowała 400 osób. Dziś rano bataliony gwardyi narodowej z Belleville przybyły przed więzienie i oswobodziły wszystkich jeńców. Gwardya narodowa szła z bronią na dół spuszczoną. Jenerał Vinoy ustawił wojska dokoła Montmartre, a we wszystkich ulicach wiodących do Montmartre kazał zatoczyć kartaczownice. Na żądanie ludu wojsko usunęło kartaczownice. Na Montmartre żołnierze liniowi bratali się z gwardą narodową. Na placu Pigalle porucznik strzelców chciał się wydostać z tłumu cisnącego się ku niemu, przy czem zrobił ruch pogróżki pałaszem, za co lud zabił go. W skutek tego padły strzały z ręcznej broni, przyczem wiele osób zostało ranionych. Wojsko liniowe zeszło ze stanowisk swoich i bratało się z ludem, który opanował dwie kartaczownice. Wiele batalionów gwardyi narodowej posuwa się ku Montmartre z bronią na dół i okrzykami „niech żyje Rzeczpospolita!"

Paryż, 18. marca godz. 9 wieczór. Dziennik „L'Avantgarde" w wydaniu swojem o 7ej wieczorem donosi, że jenerałowie Lecomte i Klemens Thomas po sumarycznym wyroku zostali na Montmartre około godz. 4ej rozstrzelani. Zapewniają nas, mówi ten dziennik, że wiadomość ta jest prawdziwą. Sztab główny jenerała Vinoy cofnął się ze wszystkiemi wojskami liniowemi i żandarmeryą na lewy brzeg Sekwany i pozostawił gwardyi narodowej wyłączne staranie około przywrócenia porządku. Gwardya narodowa zbiera się na różnych punktach; liczne grupy znajdują ją się na bulwarach, gdzie toczą się żwawe spory; nigdzie jednak nie przyszło do starcia się. Sklepy pozamykane; omnibusy przestały krążyć o 6ej; po przedmieściach stoją zawsze jeszcze barykady. Dotychczas nie dano znać o jakiemkolwiek materyalnem naruszeniu porządku

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 18. i 19. marca 1871.

Pora	Barometr w milimetrach sprow do 0° Cels.	Stopień ciepła według Celsiusa	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. godz. zrana	737·80	— 0·3	89	W. sł.	10
2. god. po poł.	739·47	+ 3·9	82	„ „	10
9. godz. wieczór	740·89	+ 1·4	93	„ b.sł.	4
7. godz. zrana	742·39	— 0·6	87	W. sł.	0
2. god. po poł.	741·59	+ 4·5	50	„ d. m.	5
9. god. wieczór	740·99	+ 1·5	71	„ mierny	10

Rano szron.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 20. marca 1871.

Hotel George: PP. Hr. Koziebrodzki Jan, z Kudryńca. — Bochdan Hip., z Zadwórza. — Hoppen Mar., z Krasnopółki. — Wiszniowski Hen., z Dobrzan. — Winnicki Tyt., z Nadycza. — Hausner Alf., bankier, z Brodów.

Hotel Europejski: PP. Jędrzyjewicz Maks., z Śniatyna. — Iwanicki Adam, z Uszyc. — Wasilewski Wojciech, z Polanki. — Winnicki Hip., z Li-ka

Hotel Langa: P. Wysoczański Baz., z Łanek dolnych.

Hotel angielski: PP. Mintz Zygm., z Turki. — Moysa Jan, z Rosochacza.

Hotel Kuhna: PP. Nikorowicz Edw. i Wojakowski Henryk, z Ulwówki.

Hotel warszawski: PP. Pretyka Wład, z Tucznego. — Werla Fran., z Cezarówki.

Pod czarnego orła: PP. Błazowski Hier., z Paniowic. — Dr. Jachno Filip J., z Krakowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 20. marca 1871.

PP. Baliński Ludw., do Steniawy. — Dewerny Tom., do Mielca. — Haszewicz Ant., do Stanisławowa. — Radliński Karol do Krechowic.

TEATR.

Dziś (przedstaw. niem) „**Nad modrym Dunajem**" Najnowszy obrazek sceniczny ze spiewami w 3. aktach przez O. F. Berga (przerobiony częściowo z komedyi: „Sługa wiedeński" tegoż autora) — Muzyka kapelmistrza Ludwika Kleer'a.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — rano.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński**.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 20. marca.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	254		255	—
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	184	—	185	—
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50%	—	—	—	—	117		118	—
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal. 5% w. a	—	—	—	—	80	50	81	—
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	72	25	72	75
Banku hip. gal.	—	—	—	—	88	20	88	60
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	86	75	87	50
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	74	10	74	60
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	50
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—		—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—		—	5	79	5	85
„ cesarski	—	—	—	—	5	82	5	88
Napolendor	—	—	—	—	9	88	9	96
Pół imperyał rosyjski	—	—		—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski		—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	62½	1	63½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	83	1	84½
Srebro	—	—	—	—	122	25	123	50

(Pozycje od „papiery czerl." do „kolei lwow.-czerniow. II." opatrzone dopiskiem: oprócz kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 17. marca 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	68.30	68.45
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	276.50	277.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	276.50	277.50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	89.—	89.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	95.70	95.90
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	108.50	109.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	123.—	123.25
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	94.—	95.—
Bukowiny	72.25	72.75
Galicyi	74.—	74.50
Niższej Austryi	96.—	96.50
Siedmiogrodu	74.25	74.75
Węgier	79.40	79.80
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	234.50	235.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	268.—	268.25
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	865.—	868.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	726.—	728.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	580.—	582.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	222.	222.50
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2157	2162
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	253.75	254.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	184.75	185.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	402.50	403.50
Połud. kolei państ. po 200 zł w. a. czyli 500 fr.	179.—	179.20
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.25	106.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	72.—	72.50
Gal. banku hyp. po 6%	88.—	89.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.60	92.90
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.10	89.30
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.75	91.25
„ „ „ „ „ w. a.	87.—	88.—
	(za 100 zł.)	
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	103.50	104.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	100.—	—.—

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	164.—	164.50
Clarego po 40 zł. m. k.	35.—	36.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.—	100.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	16.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16.50
Salma po 40 zł. m. k.	39.—	40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	27.50	28.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	—.—	—.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	122.—	125.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	58.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	21.50	22.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	104.20	104.30
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.75	103.85
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.90	104.10
Hamburg za 100 M. B.	92.—	92.—
Londyn za 100 ft. szt.	124.80	124.95
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.87½	5.88
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.94	9.95—
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.50	122.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 20. marca.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	58	30
„ „ w srebrze	68	15
Losy z 1860 roku	95	70
Akcye banku wiedeńskiego	727	—
„ „ kredytowego	267	—
Londyn 10 funtów szterlingów	125	35
Srebro	123	—
Napoleondor	9	96½
Dukat	5	90

DZIENNIK URZĘDOWY.

(658 3—3)

Kundmachung.

Nr. 622. Vom Lemberger israelitischen Cultusgemeinde-Vorstande wird hiemit bekannt gemacht, daß am 12. Mai 1871 als dem Sterbetage des Stifters Ignaz Lewkowicz aus dessen Stiftung zur Ausstattung armer israelitischer Mädchen die Verleihung eines Ausstattungsbetrages pr. 1350 fl. öst. W. an ein armes israelitisches Mädchen stattfinden werde.

Anspruch auf diese Verleihung haben nur Mädchen, welche zur Lemberger Gemeinde zuständig sind.

Es werden daher alle Bewerberinen aufgefordert, binnen 45 Tagen bei der Stiftungs-Commission mittelst des israelitischen Cultusgemeinde-Vorstandes sich schriftlich zu melden und ihr Gesuch mit folgenden Nachweisen zu belegen:

a) über ihre Zuständigkeit zur Lemberger Gemeinde,
b) über ihre allfällige Verwandtschaft mit dem Stifter,
c) über ihre Armuth,
d) über das zurückgelegte 16te Lebensjahr,
e) über den Umstand, ob sie elternlos sind oder nicht,
f) durch ein Moralitätszeugniß ihren unbescholtenen Lebenswandel darthun.

Lemberg, den 15. März 1871.

(671 2—3)

Edict.

Nr. 61656. Vom k. k. Landesgerichte wird das in Betreff der Grundentlastungs-Obligation Nr. 25546 über 1000 fl. C. M. eingeleitete und mit dem Edicte vom 7ten December 1866 Z. 55517 veröffentlichte Amortisationsverfahren hiemit aufgehoben, und widerufen, weil diese Grundentlastungs-Obligation gegenwärtig im Besitze der Fr. Henriette Pokorny in Troppau sich befindet.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 11. Februr 1871.

(677 1—3) **Edykt.**

Nr. 487. C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do publicznej wiadomości że na prośbę gminy miasta Przemyśla do protokołu z dnia 16 Stycznia 1871 do l. 502 wniesioną celem zaspokojenia zaległych procentów w kwocie 250 złr. a w. niemniej kapitału 2000 zł. i kosztów w ogólnej sumie 63 zl. 65 c. egzekucyjną licytacyę realności w Przemyślu na Garbarzach pod Nr. 238 położonej jak dom III. pag 67 n. 20 haer. egzekutów Franciszka i Ludwiki Suwald własnej w jednym terminie to jest dnia 8. Maja 1871 o godzinie 10 przed południem pod następującemi warunkami rozpisuje się:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkową w sumie 4760 złr. 90 ct. w. a. gdyby zaś ta suma przez kupujących podaną niezostała natenczas za cenę wywołania stanowi się suma niżej ceny szacunkowej przez licytantów podać się mająca, jednak tylko w tej wysokości jaka na zaspokojenie sumy gminy miasta Przemyśla 2000 złr. w. a. z wszystkiemi przynależytościami i trzechletnich podatków przez gminę egzekwentkę przed terminem wykazać się mających wystarczy.

2 Każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie kwotę 238 złr. w. a. jako wadium w $^{5}/_{100}$ cenie szacunkowej odpowiadające do rąk komisyi licytacyjnej w gotowiźnie, w książkach kasy oszczędności w listach zastawnych galic. instytutu kredytowego, galic. akcyjnego banku hypotecznego, w obligacyach indemnizacyjnych lub innych papierach rządowych podług ostatniego kursu w gazecie lwowskiej umieszczonego — złożyć który to zakład najwięcej ofiarującego zatrzymany, gdyby w gotowiźnie był złożony w cenę kupna policzony innym zaś licytantom zwrócony zostanie.

Reszta warunków pozostaje tak jak takowa w gazecie lwowskiej z 25. Października 1870 Nr. 243 ogłoszone zostały.

Przemyśl dnia 15. Lutego 1871.

(697 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 417. Przy c. k. sądzie powiatowym w Żółkwi opróżnione są dwie posady woźnych, jedna z płacą roczną 300 zł. ewentualnie 250 zł., druga z płacą 250 zł. w. a., obydwie z ubiorem urzędowym.

Celem obsadzenia tych posad rozpisuje się konkurs z terminem czterech tygodni.

Ubiegający się mają podania swe, sporządzone wedle §§. 16., 19. i 22 patentu cesarskiego z dnia 3go maja 1853 l. 81 Dz. pr p. podać do Prezydyum c. k. sądu krajowego we Lwowie, przyczem się uwagę kandydatów wojskowych na tę okoliczność zwraca, że ci tylko uwzględnieni być mogą, którzy uzyskali już na podstawie cesarskiego rozporządzenia z dnia 19. grudnia 1853 l. 266 Dz. pr. p. prenotacyę do umieszczenia ich w obrębie lwowskiego c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, dnia 17 marca 1871.

(698 1—3) **Konkurs.**

L. 683. Przy c. k. domu karnym dla mężczyzn we Lwowie opróżniona została posada oficyała z roczną płacą 500 zł. z dodatkiem na mieszkanie 120 zł. ordynacyą roczną 3 sążni twardego i 1 sążnia miękkiego 36 calowego drzewa łupanego i 12 funtów swiec.

Ubiegający się o tę posadę mają podania własnoręcznie pisane wnieść do c. k Dyrekcyi domu karnego przez władzę przełożoną najdalej do 10. kwietnia 1871 i wykazać oprócz wieku i stosunków familijnych, nabyte wykształcenie ogólne, doświadczenie w czynnościach kancelaryjnych i rachunkowości, znajomości języków i innych umiejętności, niemniej dotychczasowe zatrudnienie.

C. k dyrekcya domu karnego.

Lwów, dnia 21. marca 1871.

(681 1 3) **Edykt.**

L. 1506 C. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem Mieczysława Janczyckiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego lub w razie śmierci nieznanych jego spadkobierców, że przeciw niemu Dr. Kornel Lewicki o wyeliminowanie sumy 786 duk z przynal. z tabeli płatniczej z 31. maja 1865 l. 3715 i z ceny kupna dóbr Sokołówki i Choderkowiec na 106 i 176 miejscu kolokowanej pozew wniósł i o pomoc sądową prosił w skutek czego termin do wniesienia obrony na dzień 8. maja 1871 o godzinie 10tej przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego i w razie śmierci jego spadkobierców jest nie wiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania pozwanego na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata krajowego p. Dra. Billeta z substytucyą p. adwokata krajowego p. Dra. Heynego za kuratora nieobecnemu ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam się zgłosił albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wrzeszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k sądowi tutejszemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. Sądu obwodwego

Złoczów, dnia 1. marca 1871.

(665 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 720. W ekonomacie c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie (w zabudowaniu urzędu cłowego, ulica łyczakowska) będą dnia 30. marca 1871 od godziny 10. przed południem rozmaite nieużyteczne uzbrojenia, przybory i inne należności straży skarbowej, jako to:

broń palna, pistolety, pałasze, kartuzy, rzemienie, kleszczoprasy, wodowagi, mikroskopy, ułamki żelaza, mosiądzu, starej blachy i t. p. za gotówkę najwięcej ofiarującemu przez publiczną licytacyę sprzedawane, do której chęć mających kupowania zaprasza się.

Lwów dnia 15. marca 1871.

Kundmachung.

Nr. 720. Beim Oeconomate der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg (im Hauptzollamtsgebäude Łyczakower Gasse) werden am 30. März 1871 von 10 Uhr Vormittags verschiedene unbrauchbare Finanzwach-Waffen und andere Erfordernisse, als: Feuergewehre, Pistolen, Säbel, Kartusche, Rimzeug, Zangenpressen, Wasserwagen, Mikroskoplupen, Brucheisen, Bruchmessing, altes Blech u d. gl. gegen baare Bezahlung an den Meistbietenden öffentlich im Licitationswege veräuß rt werden, wozu Kauflustige eingeladen werden.

Lemberg am 15 März 1871.

(667 2-3) **Obwieszczenie**

L. 9589. Wedle odezwy c. k. centralnej Dyrekcyi fabryk i urzędów zakupna tytuniu z dnia 13. lutego b. r. l. 1686 ma być tytuń do cygaretów, mianowicie najprzedniejszy gatunek tak zwany macedoński, przdni gatunek, tak zwany azyatycki i mocny oraz przyjemnie pachnący gatunek krajowy nietylko do skarbowych magazynów tytoniowych we Lwowie i Krakowie, ale i do wszystkich innych takich magazynów w Galicyi w tym celu rozsyłany, by się wszystkie składy hurtowne tytuniu w takowy zaopatrzyć mogły.

Co odnośnie do tutejszego obwieszczenia z dnia 11. lutego 1871 l. 5013 do powszechnej podaje się wiadomości.

Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 10. marca 1871.

Kundmachung.

Nr 9589 Mit Beziehung auf die hierortige Verlautbarung vom 11. Februar d. J Z. 5013 wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß laut Eröffnung der k k. Zentral-Direction der Tabakfabriken und Einlösämter ddto. 13. Februar 1871 Zahl 1688 nunmehr die Einleitung getroffen wurde, damit, außer den Tabakverschleißmagazinen in Lemberg und Krakau, auch die übrigen hierländigen Magazine mit den drei neueingeführten Sorten feingeschnittener Zigaretten-Tabak in Päckchen, u. z. mit der feinsten macedonischen, der feinen asiatischen und der kräftigen Inländersorte, Behufs der Vertheilung an die Groß-Verschleißer, versehen werden.

Hiernach können diese Tabaksorten ungefähr gegen Ende des laufenden Monates bei der Mehrzahl der hierländigen Großverschleißern bezogen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 10. März 1871.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Obwieszczenie.

L. 521. Wysokie c. k. Prezydyum Namiestnictwa reskryptem z daty Lwów, 8 stycznia 1871 l. 55023 zezwoliło na uregulowanie jarmarków w mieście Tarnowie, każdego roku od dnia ogłoszenia odbywać się mających w ten sposób, iż zamiast czterech po 14 dni trwających jarmarków, które się dotąd w Tarnowie odbywały dwanaście jarmarków na przyszłość w następującym porządku odbywać się będą:

1. w pierwszy Poniedziałek w miesiącu styczniu przez jeden dzień,
2. trzeciego lutego przez ośm dni,
3. trzydziestego marca, przez ośm dni,
4. drugiego poniedziałku w miesiącu kwietniu przez jeden dzień,
5. drugiego poniedziałku w miesiącu maju przez jeden dzień,
6. drugiego poniedziałku w miesiącu czerwcu przez jeden dzień,
7. dwudziestego drugiego lipca przez ośm dni,
8. drugiego poniedziałku w sierpniu przez jeden dzień,
9. czternastego września przez ośm dni,
10. drugiego poniedziałku w miesiącu październiku przez jeden dzień,
11. drugiego poniedziałku w miesiącu listopadzie przez jeden dzień,
12. drugiego poniedziałku w miesiącu grudniu przez jeden dzień.

Magistrat miasta. (668 2—3)

Tarnów, dnia 13. marca 1871.

Bekanntmachung.

Gefertigter bringt hiemit den Rechnungsabschluß über die in Bereich seiner, mit hohem Ministerial-Erlasse Z. 5009 ex 1870 bewilligten Sammlung der Mildgaben für die hilfsbedürftigen Israeliten österreichischer Angehörigkeit in Palaestina, im Jahre 1870 eingeflossenen Spenden und deren Versendung an die Safeder isr. Gemeinde-Vorstehung zur allgemeinen Kenntniß, u. zw.:

1. Die Einnahmen betragen im Ganzen 5978 fl. 93 kr. österr. Währ.

2. Versendet	31. Jänner	1870	650	fl.
3. „	4. Mai	„	2000	„
4. „	20. „	„	650	„
5. „	9. Juni	„	1424	„
6. „	22. Juli	„	2650	„
7. An Postporten gezahlt zusamm.			8	„ 15 kr.

Summe der Ausgaben - 7382 „ 15 kr.

Ergibt sich also ein Vorschuß, der zur Deckung des nothwendig gewesenen Unterstützungsbetrages vorgestreckt werden mußte, mit . . . 1403 fl 22 kr.

Ebenso haftet auf die künftige Einsammlung ein, im Jahre 1869 ausgeliehener Vorschuß mit . . . 506 „ 22 „

Daher zusammen der ausstehende Vorschuß 1909 fl. 44 kr.

Wisznitz, am 12. März 1871.

(696) **Mendel Hager.**

Z drukarni E. Winiarza.